

Γιάννης Βαρβιτσιώτης

Ο τέως αντιπρόεδρος της ΝΔ εξέδωσε έναν ακόμα τόμο αφηγήσεων, ρίχνοντας φως σε μια πολύ ευαίσθητη εποχή.

Τα παρασκήνια μιας καυτής 12ετίας

Του Κ. ΜΑΓΝΗ

Προηγήθηκε ένα θερμό χειροκρότημα: Ο Μιλτιάδης Εβερτ αποδέχεται περιχαρής το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας της ΚΟ που τον αναδείκνυε πρόεδρο της ΝΔ. Και έσπευδε να κάνει συμφιλιοτική αλλά και τιμητική χειρονομία στον συνδικδικητή, να του προτείνει την αντιπροεδρία. Που ήταν ο Γιάννης Βαρβιτσιώτης. Εκείνος αποδέχθηκε το αποτέλεσμα χωρίς ούτε έναν μορφασμό ή διατύπωση που να υποδηλώνει πικρία. Αποδέχθηκε, επίσης, την πρόταση με έναν αξιοπρεπή λόγο. Και μόνο προς τέλος κόμπιασε από συγκίνηση. Ήταν φανερό πως ο άνθρωπος θεωρούσε μεγάλη υπόθεση την παράταξή του, μεγαλύτερη από τη φιλοδοξία του. Επομένως, η θέση του Νο2 του φαινόταν πολύ συγκινητική.

Ήταν ένα από τα σημεία που είχε προσέξει η «Π», παρούσα εκείνη τη μέρα στη Ρηγίλλης, σε εκείνη την ενδιαφέρουσα αναμέτρηση. Ένα δεύτερο σημείο ήταν η περίσκεψη που διέκρινε ο προσεκτικός παρατηρητής στο πρόσωπο ενός στελέχους, που είχε αυτοπεριοριστεί κάπου στο βάθος: Ήταν ο Κώστας Καραμανλής.

Το βιβλίο του Γιάννη Βαρβιτσιώτη που εκδόθηκε πρόσφατα, ένας τόμος αφηγήσεων από την προσωπική του διαδρομή, δεν φτάνει στην ψηφοφορία εκείνη. Ο Β' τόμος της σειράς «Όπως τα έζησα» (εκδόσεις Πατάκη) αφο-

Καραμανλής και Αβέρωφ. Μακρόχρονη φιλία και συνεργασία. Αλλά ο πρώτος άστραφτε και βροντούσε στον δεύτερο

ρά την περίοδο 1981-1993. Μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα και ευαίσθητη περίοδο στην ιστορία της ΝΔ, στο διάστημα της οποίας η ηγεσία πέρασε από τον Γ. Ράλλη στον Ευ. Αβέρωφ και μετά στον Κ. Μητσοτάκη, όχι χωρίς τραυματισμούς. Που μάλλον παραμερίστηκαν πάρα επουλώθηκαν, καθώς η παράταξη από τη συντριβή του '81 που την ζάλισε, συνήλθε και επανήλθε ως πλειοψηφία, με τη σαρωτική επικράτηση του '90. Ο Γιάννης Βαρβιτσιώτης, ευγενής (και) στις διατυπώσεις του, δεν κρύβει περιστατικά και καταστάσεις. Αφηγείται πολλά, τα οποία ιντριγκάρουν τον αναγνώστη ευχάριστα.

> **ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ** για τον Ευ.

Αβέρωφ ότι καταλύτης της απόφασής του να εγκαταλείψει την αρχηγία ήταν μια ομιλία σε ανοιχτή συγκέντρωση. Την είχε κάνει παίρνοντας το χάπι για την καρδιά του. Στη διάρκεια της ομιλίας έπιασε βροχή. Εκείνος, όπως εξομολογήθηκε, εξέλαβε τον ήχο του νερού ως χειροκρότημα. Και προβληματίστηκε πολύ για τη σύγχυσή του εκείνη.

> **ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ** ότι ο Κ. Καραμανλής, ως πρόεδρος, φερόταν πολύ αυστηρά στον Ευ. Αβέρωφ, ο οποίος, εν τούτοις, αντιδρούσε με σέβας. Μια φορά που είχε ζητήσει σύσκεψη, για να δουν πώς θα αντιμετώπιζαν μια δυσφημιστική επίθεση που διέβλεπε ότι θα του έκανε το ΠΑΣΟΚ,

με θέμα τον Ατίλα ΙΙ. Ο Αβέρωφ είχε πάει με μπανταρισμένο μάτι και ζήτησε να μη μείνει πολύ, γιατί χρειαζόταν οφθαλμίατρο. «Δεν έχεις να πας πουθενά» του έβαλε τις φωνές ο πρόεδρος. Κι εκείνος παρέμεινε, ως μαλωμένος μαθητής.

> **«ΦΡΟΪΔΙΚΟ**- ξεφροϊδικό, αυτό πιστεύω εγώ»: Το είχε πει ο Καραμανλής, υποστηρίζοντας ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου, παραπλανώντας τον με την υπόδειξη Σαρτζετάκη για την Προεδρία το 1985, σκότωσε τον πατέρα του για δεύτερη φορά. Θεωρούσε εαυτόν δεύτερο πατέρα του, επειδή τον είχε φέρει από τις ΗΠΑ, κατά παράκληση του Γεωργίου Παπανδρέου.

